

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadi
Oleg Sternioală, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către reprezentantul Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 16 din Chișinău, avocatul Adrian Berezovschi,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 16 din Chișinău,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, prin care a fost admisă cererea introductivă depusă de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, constatată insolabilitatea debitorului Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 16 din Chișinău și intentat procesul de insolabilitate față de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.16 din Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 25 aprilie 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău.

În motivarea cererii introductive creditorul a invocat că, în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6016 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (succesor în drepturi a SA „Termocom”), în calitate de furnizor și ÎMGFL nr. 16, în calitate de consumator, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar energia termică furnizată la obiectele aflate în administrarea operativă a acesteia.

Menționează că, în perioada valabilității contractului, consumatorul și-a neglijat obligațiunile contractuale stabilite de către părți, încălcând prevederile pct.4.2 al contractului, care statuiază că, conturile de plată recepționate urmează a fi achitate de către consumator până la data de 30 a lunii următoare.

Sușine că, drept confirmare a faptului că, debitorul este permanent în întârziere la plata consumului de energie termică, servesc facturile fiscale primite la evidență și contrasemnate de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău și, anume, facturile

seria TC nr. 0160892 din 31 ianuarie 2015, nr. 0163901 din 28 februarie 2015, nr.0166883 din 31 martie 2015, nr. 0169686 din 30 aprilie 2015, nr. 0170550 din 31 mai 2015, nr. 0170550 din 31 mai 2015, nr. 0171207 din 30 iunie 2015, nr.0171811 din 31 iulie 2015, nr. 0172358 din 31 august 2015, nr. 0172965 din 30 septembrie 2015, nr. 0174556 din 31 octombrie 2015, nr. 0177336 din 30 noiembrie 2015, nr. 0179909 din 31 decembrie 2015, nr. 0183444 din 31 ianuarie 2016 și nr. 0186522 din 29 februarie 2016.

Afirmă că, la situația din 25 martie 2016, datoria acumulată de ÎMGFL nr.16 din Chișinău la servicii de termoficare prestate de SA „Termoelectrica” constituie suma de 45 785 060,63 lei și este recunoscută de către debitor prin contrasemnarea Extrasului de cont din 16 octombrie 2015, cât și a tranzacției nr. 6010 din 16 octombrie 2015, conform căreia ÎMGFL nr. 16 recunoaște creanța și se obligă să o achite până la data de 31 decembrie 2015, obligație care, însă, nu a fost executată, deși, conform art. 572 alin.(2) din Codul civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Relevă că, cuantumul datoriei s-a majorat din contul consumului curent neachitat pe perioada sezonului de încălzire 2015-2016.

Mai relevă că, neexecutarea de către ÎMGFL nr. 16 din Chișinău a obligațiilor de plată integral și la timp pentru serviciile de termoficare prestate afectează capacitatea financiară a SA „Termoelectrica”, care, din cauza creanței neachitate de ÎMGFL nr. 16, nu-și poate executa obligațiile de plată față de furnizorul de gaze naturale SA „Moldovagaz”, având toate conturile bancare sechestrate, prin instituirea măsurilor de asigurare a executării în baza încheierilor executorului judecătoresc A. Chiosa nr.005- 04/13 din 13 noiembrie 2013, nr. 005-303/13 din 09 aprilie 2014 și nr. 005-303/13 din 14 noiembrie 2014, ca urmare a înaintării spre executare a documentelor executorii, prin care s-a dispus încasarea silită a datoriilor pentru gazele naturale livrate.

Invocă că, datoria exorbitantă formată în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent denotă insolvabilitatea certă a debitorului, ce persistă în cadrul ÎMGFL nr. 16, or, debitorul nu are capacitate pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a datoriilor - temei special de intentare a procesului de insolvabilitate, ce se manifestă în supraîndatorarea debitorului.

Menționează că, intenționând soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, a solicitat debitorului ÎMGFL nr. 16 executarea obligațiilor contractuale și a acordat un termen rezonabil pentru acesta.

Sușine că, în temeiul prevederilor art. 19 alin. (2) al Legii insolvabilității, a expediat debitorului prin intermediul oficiului poștal notificarea nr. 79/18 din 05 ianuarie 2016, cu cerința de a achita în termen de 7 zile datoria integral, comunicându-i, totodată, că în caz contrar va înainta cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, însă notificarea a fost lăsată fără răspuns.

Solicită admiterea cererii spre examinare, constatarea insolvabilității ÎMGFL nr. 16, constatarea insolvabilității ÎMGFL nr. 16 și intentarea procesului de insolvabilitate în privința acesteia, cu determinarea ulterioară a posibilității unui plan de restructurare, aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 alin. (1)

și (4) din Legea insolvenței, inclusiv prin aplicarea sechestrului asupra patrimoniului și mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale creditorului și interzicerea debitorului să administreze bunurile, punerea pe seama debitorului a cheltuielilor de insolvență și numirea în calitate de administrator al procesului de insolvență pe administratorul autorizat Oleg Muntean.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SA „Termoelectrica” privind declararea insolvenței ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, iar în vederea asigurării prompte a cauzei și pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de până la intentarea procedurii de insolvență, au fost aplicate măsuri de asigurare, fiind desemnat în funcție de administrator provizoriu al ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, Oleg Muntean.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 a fost admisă cererea introductivă depusă de către SA „Termoelectrica”, constatată insolvența ÎMGFL nr. 16 din Chișinău și intentat procesul de insolvență față de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, ridicat dreptul lui Grigore Stratulat de administrare a ÎMGFL nr. 16 din Chișinău și desemnat în calitate de administrator al insolvenței ÎMGFL nr.16 din Chișinău, Cristina Burzacovschi. A fost împuternicit administratorul insolvenței să preia în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa de active a ÎMGFL nr. 16 din Chișinău. A fost obligat administratorul insolvenței să notifice creditorii ÎMGFL nr. 16 din Chișinău despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la 28 octombrie 2016, să facă un apel special în adresa creditorilor garanți cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial și să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvență, până la 18 noiembrie 2016, tabelul definitiv al creanțelor, cu comunicarea imediată a debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute în tabelul definitiv sau respinse. A fost stabilită ședința de validare a creanțelor pe data de 30 noiembrie 2016, ora 14.00 în incinta Curții de Apel Chișinău, mun. Chișinău, str. Teilor,4.

La data de 23 septembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, avocatul Adrian Berezovschi a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea cererii introductive, cu anularea tuturor grevărilor și măsurilor de asigurare aplicate prin hotărârea contestată.

În motivarea recursului a invocat că, hotărârea instanței de insolvență este neîntemeiată și ilegală.

Menționează că, reieșind din prevederile art. 10 alin. (2) din Legea insolvenței, în temeiul căruia a fost înaintată cererea introductivă, temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului, iar conform doctrinei și normelor stabilite în art. 10 alin. (3) din aceeași Lege, temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică

responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său și este în incapacitate de plată a debitorului.

Remarcă că, instanța de insolabilitate a trecut cu vederea faptul că, ÎMGFL nr.16 din Chișinău nu este subiect al procesului de insolabilitate, deoarece aceasta este creată de Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, care se subordonează acestuia, iar obligația de bază este gestionarea fondului locativ de stat, astfel, și serviciul prestat este unul de utilitate publică, care până la urmă este o persoană juridică de drept public și care întrunește condițiile art. 1 din Legea insolabilității și față de aceasta nu poate fi intentată procedura de insolabilitate.

Susține că, la caz, SA „Termoelectrica” nu a demonstrat incapacitatea de plată și supraîndatorarea debitorului, iar contractul de livrare-utilizare a energiei termice și apă caldă nr. 6016 din 02 octombrie 2006 și tranzacția de împăcare încheiată la data de 16 octombrie 2015 în privința sumei de 36 717 146,59 lei, în lipsa altor acte din care ar rezulta datoria, nu demonstrează existența unei creanțe certe, lichide și exigibile, ce ar întruni condițiile intentării procesului de insolabilitate prevăzute de Legea insolabilității.

Afirmă că, creditorul nu a demonstrat că, debitorul nu dispune de surse financiare, fapt ce ar permite stabilirea incapacității de achitare a datoriilor și nu a prezentat lista subconsumatorilor care, de altfel, au nemijlocit obligația de achitare.

Consideră că, la baza adoptării hotărârii instanței de insolabilitate a stat cererea introductivă, care poartă un caracter ilegal și neîntemeiat și are drept scop prejudicierea întreprinderii.

Relevă că, instanța de insolabilitate urma să ia în considerație art. 19 alin. (1) și (2) din Legea insolabilității, care stabilește notificarea prealabilă și din conținutul căruia este evident că, pentru intentarea unui proces de insolabilitate sau examinarea unei eventuale cereri introductive de intentare a procesului de insolabilitate este necesară existența unui act juridic ce ar stabili o creanță certă, lichidă și exigibilă, fapt ce la materialele cauzei nu este.

Mai relevă că, contractul nr. 6016 din 02 octombrie 2006, tranzacția nr. 6010 din 16 octombrie 2015 și facturile fiscale, la care face referire creditorul, nu întrunesc condițiile art. 19 și 20 din Legea insolabilității, și respectiv, nu reprezintă în sine o decizie în sensul art. 20 din Legea enunțată, prin care s-a constatat existența unei creanțe certă, lichidă și exigibilă.

Invocă că, conform pct. 5.1.12 și pct. 5.1.13 din contractul nr. 6016 din 02 octombrie 2006, debitorul are obligația să asigure plata la timp de către subconsumatori și să aplice față de aceștia măsuri de influență pentru plata întârziată a facturilor, precum și să prezinte creditorului o dare de seamă care reflectă cauzele neachitării sau achitării insuficiente a consumului de energie termică.

Prin urmare, relatează că, achitarea datoriilor specificate este pe seama subconsumatorilor și nu pe seama debitorului, ultimul având calitatea de intermediar în respectivele raporturi juridice.

Consideră că, hotărârea instanței de insolabilitate cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău nu are un suport juridic și faptic, or, instanța a apreciat eronat faptele în cadrul examinării cererii introductive.

Menționează că, conform pct. 3 din tranzacția nr. 6010 din 16 octombrie 2015, debitorul se obligă să concluzeze cu creditorul în vederea încasării datoriilor de la subconsumatori, ceea ce încă o dată demonstrează lipsa temeiniciei cererii introductive și, prin urmare, a hotărârii judecătorești contestate.

Insistă că, cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” nu întrunește condițiile prevăzute de art. 10 alin. (1) și (2), art. 19 și art. 20 alin. (2) din Legea insolvenței și urmează să fie restituită sau dacă a fost admisă spre examinare, să fie scoasă de per rol.

Susține că, argumentele creditorului precum că, datoria debitorului denotă insolvența lui nu pot fi puse la baza unei hotărâri de intentarea procesului de insolvență.

Afirmă că, prin prisma art. 28 alin. (3) din Legea insolvenței, instanța de insolvență în urma examinării referinței urma să constate că debitorul nu este în stare de insolvență și să respingă cererea introductivă.

Prin referința depusă la data de 08 noiembrie 2016 SA „Termoelectrica” a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și ca depus cu omiterea termenului de declarare.

La data de 14 noiembrie 2016, administratorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, Grigore Stratulat a depus o cerere, prin care a solicitat retragerea recursului declarat de către avocatul Adrian Berezovschi, deoarece acesta nu a fost împuternicit cu dreptul de a ataca hotărârea instanței de insolvență.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a înceta procedura de recurs din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 443 CPC, până la pronunțarea deciziei, recurentul are dreptul să-și retragă sau să retragă recursul printr-o cerere scrisă. Cererea de retragere a recursului se depune în instanța care a fost investită cu judecarea recursului. În cazul retragerii recursului, instanța competentă dispune, printr-o încheiere irevocabilă, încetarea procedurii în recurs.

La caz, se constată că până la pronunțarea deciziei, printr-o cerere scrisă, administratorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, Grigore Stratulat a solicitat retragerea recursului declarat de către avocatul Adrian Berezovschi.

În aceste condiții, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă, în conformitate cu art. 212 alin. (4) CPC, efectele retragerii recursului și încetării procedurii de recurs stipulate în art. 266 alin. (2) CPC, anume că nu se mai admite o nouă adresare în judecată a aceluiași recurent cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, în conformitate cu art. 60 alin. (5) CPC, retragerea recursului de către recurentă nu contravine legii și nu încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, societății sau ale statului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a înceta procedura în recurs.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 443 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se încetează procedura în recurs în cauza civilă la cererea introductivă a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.16 din Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Tatiana Vieru

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

Mariana Pitic